

Podstawy prawne nauki religii w szkole

I. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 kwietnia 1992r. w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w publicznych przedszkolach i szkołach (Dz. U. z 1992r., Nr 36, poz. 155, z późn. zm.)

155

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 14 kwietnia 1992 r.

w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w szkołach publicznych.

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. Nr 95, poz. 425 i z 1992 r. Nr 26, poz. 113) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W publicznych szkołach podstawowych i ponadpodstawowych, zwanych dalej szkołami, organizuje się w ramach planu zajęć szkolnych naukę religii i etyki dla uczniów, których rodzice (opiekunowie prawni) wyrażą takie życzenie, a w szkołach ponadpodstawowych — dla uczniów, których rodzice lub sami uczniowie wyrażą takie życzenie. Po osiągnięciu pełnoletności o pobieraniu nauki religii i etyki decydują uczniowie.

2. Życzenie, o którym mowa w ust. 1, jest wyrażane w najprostszej formie oświadczenia, które nie musi być ponawiane w kolejnym roku szkolnym, może natomiast zostać zmienione.

3. Uczestniczenie lub nieuczestniczenie w szkolnej nauce religii lub etyki nie może być powodem dyskryminacji przez kogokolwiek i w jakiegokolwiek formie.

§ 2. 1. Szkoła ma obowiązek zorganizowania lekcji religii dla grupy nie mniejszej niż siedmiu uczniów danej klasy (oddziału). Dla mniejszej liczby uczniów lekcje religii w szkole powinny być organizowane w grupie międzyklasowej lub międzyoddziałowej.

Późniejsze zmiany

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej¹ zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w publicznych przedszkolach i szkołach

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.²) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 kwietnia 1992 r. w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w publicznych przedszkolach i szkołach (Dz. U. Nr 36, poz. 155, z 1993 r. Nr 83, poz. 390 oraz z 1999 r. Nr 67, poz. 753) w § 9:

1) ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

„1. Ocena z religii albo etyki umieszczana jest na świadectwie szkolnym promocyjnym i świadectwie ukończenia szkoły bezpośrednio po ocenie z zachowania. W celu

¹ Minister Edukacji Narodowej kieruje działem administracji rządowej – oświata i wychowanie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej (Dz. U. Nr 131, poz. 907).

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 42, poz. 273 i Nr 80, poz. 542.

wyeliminowania ewentualnych przejawów nietolerancji nie zamieszcza się danych, z których wynikałoby, na zajęcia z jakiej religii albo etyki uczeń uczęszczał.

2. Roczna ocena klasyfikacyjna z religii i etyki nie ma wpływu na promocję do klasy programowo wyższej ani na ukończenie szkoły.

3. Oceny bieżące i śródroczne oceny klasyfikacyjne z religii i etyki ustala się według skali określonej w statucie szkoły.”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Roczne oceny klasyfikacyjne z religii i etyki ustala się w stopniach według następującej skali:

- 1) stopień celujący – 6;
- 2) stopień bardzo dobry – 5;
- 3) stopień dobry – 4;
- 4) stopień dostateczny – 3;
- 5) stopień dopuszczający – 2;
- 6) stopień niedostateczny – 1.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w Życie z dniem 1 września 2007 r.

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

UZASADNIENIE

Celem przedmiotowej zmiany rozporządzenia jest dostosowanie treści obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 kwietnia 1992 r. *w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii w publicznych przedszkolach i szkołach* (Dz. U. Nr 36, poz. 155, z późn. zm.) do treści rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 14 marca 2005 r. *w sprawie zasad wydawania oraz wzorów świadectw, dyplomów państwowych i innych druków szkolnych, sposobu dokonywania ich sprostowań i wydawania duplikatów, a także zasad legalizacji dokumentów przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą oraz zasad odpłatności za wykonywanie tych czynności* (Dz. U. Nr 58, poz. 504, z późn. zm.) w zakresie ustalania oceny z religii i etyki.

Zgodnie z w/w rozporządzeniem *w sprawie zasad wydawania oraz wzorów świadectw (...)*, na świadectwie szkolnym promocyjnym i świadectwie ukończenia szkoły ocenę z religii i etyki wpisuje się według następującej skali ocen: celujący, bardzo dobry, dobry, dostateczny, dopuszczający i niedostateczny. Natomiast zgodnie z rozporządzeniem *w sprawie warunków i sposobu organizowania nauki religii (...)*, ocena z religii (etyki) jest wystawiana według skali ocen przyjętej w danej klasie. Konieczne jest zatem usunięcie niespójności w przepisach obu tych rozporządzeń.

Ponadto, zgodnie z przygotowanym w Ministerstwie Edukacji Narodowej projektem nowelizacji rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 kwietnia 2007 r. *w sprawie warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy oraz przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów w szkołach publicznych* (Dz. U. Nr 83, poz. 562), ocena z religii i etyki ma być wliczana do średniej ocen. Zatem oceny z religii i etyki powinny być ustalane we wszystkich szkołach według jednakowej skali ocen.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

http://www.prawo.vulcan.edu.pl/adds/projekty/070606_religia_zmiana.pdf

II. Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach sumienia i wyznania

Art. 20.

1. Kościoły i inne związki wyznaniowe mogą nauczać religii oraz wychowywać religijnie dzieci i młodzież, zgodnie z wyborem dokonany przez ich rodziców lub opiekunów prawnych.

2. Nauczanie religii dzieci i młodzieży jest wewnętrzną sprawą kościołów i innych związków wyznaniowych. Jest ono organizowane, zgodnie z programem ustalonym przez władze kościoła lub innego związku wyznaniowego, w punktach katechetycznych znajdujących się w kościołach, domach modlitw i innych pomieszczeniach udostępnionych na ten cel przez osobę uprawnioną do dysponowania nimi.

3. Nauczanie religii uczniów szkół publicznych i wychowanków przedszkoli publicznych może odbywać się również w szkołach i przedszkolach na zasadach określonych w odrębnej ustawie.